

J. 1560⁰²
A 5642.

Festlaste

Lasku-Laulik.

~~1566~~

A. 5642

161111 01111007 111110 01111111

Wennad, olgem röömsad nüüd!

Gestlaste
Tasku-Laulik.

==== Biltidega. ====

Kus kõigeilusamad rahwalaulud ja mängud on ülesse
pandud.

№ 0.

(I, II, III, täielik ja viimne väljanne).

Hind 20 kop.

Tallinnas, 1887.

Дозволено Цензурою. — Дерптъ, 8. Іюня 1887 г.

ENSV TA
Kirjandusmuuseumi
Arhiiviraamatukogu

49 478

Trükitud H. Mathiesen'i kirjadega. Tallinnas 1887.

1. Wõeral maal.

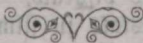
1. **U**ks igatsjus mind saigest' waewab,
Et elan kaugel kodu maalt,
Mu süda nagu ikka kaebab,
Et lahkusin sealt tutwast ra'alt.

2. Mu mõtted tasakeste sõuudwad
Siin laia ilma wälja peal,
N'ad ikka kodu maale jõudwad,
Wist kõige armsam on neil seal.

3. Seal alles jookseb tutaw oja,
Seal läbi niidu kohades,
Seal alles rõõmus linnu kaja
Weel kõlab haljas metsades.

4. Kas on see kõik, mis minu rinda
Nüüd rõhub raste waluga,
Et pean wõerast mulla pinda
Siin kastiwa pisaratega?

5. Ehk sagedast ma küll ei taha,
Ma pean süstki nutma siin:
Mu armuke jäi kodu maha,
See on mu kõige raskem piin.

2. Kuldne päike.

1. Kuis käib sull kuldne päike,
Mu armas ijamaa,
Kes muiste õnne läike
Sull süüitas järema?

2. Ta tõuseb Taara koojas
Küll end' se iluga,
Nääh aga sinu majas
Kõik furtes puhtama!

3. Oh et üks taewa wägi
Sind wõtaks ärata,
Küll siis su õnne mägi
Lä'eks uuest järema!

A. A.

3. Oh ära nuta neiu!

1. Ma lahkun sinust ära,
Sa minust maha jääd,
Ja et ma furwalt lahkun,
Sa seda juba tead.

2. Oh ära nuta sina
Nii ärdaid pijaraid,
See tumestaks su filmi
Ja palgeid ilusaid.

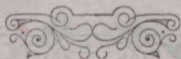

Dæe Dumalaga isamaa!

The Hiker's Journal

3. See toots null' enam kurbtust,
 Weel kurvem vleks ma,
 Oh mõtle minust neiu
 Ja hoia truust ja.

4. Jumalaga.

1. Jäe Jumalaga isamaa!
 Jäe Jumalaga nüüd!
 Sest võera maale lähem ma!
 Jäe Jumalaga nüüd!
 Sest ma laulan kurwa meelega,
 Suu-, südame- ja keelega:
 Jäe Jumalaga nüüd!

2. Su taewas, põllud, heinamaad,
 Oh armas isamaa!
 Mull' palju rõõmu tegewad,
 Oh armas isamaa!
 Jumal teab, et ma sind armastan,
 Ja siiski lahkuma s'ust pean.
 Jäe Jumalaga nüüd!

3. Sa armas jõgi jaadad mind,
 Jäe Jumalaga nüüd!
 Et lahkun, see teeb kurwaks sind,
 Jäe Jumalaga nüüd!

Drust sammeldanud kiwi pealt
 Tõstan wiimist korda healt:
 Jäe Jumalaga nüüd!

Dr. R. A. Hermann.

5. Igatsemine kodu paiga järele.

1. Kõju tahaksin ma jälle,
 Kodu oleks jälle ma!
 Paistab ometi mull kodu
 Päike teise iluga.

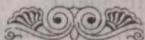
2. Kodu elab arm ja heldus,
 Kodu õnn ja rõõm mull ees,
 Oh nii väga, oh nii väga,
 Raebab ihaldus mu sees.

3. Oh mis ihaldus mind waevab?
 Mis ma õhtan lõpmata?
 Mis mu südame teeb raskeks
 Selle sala-murega?

4. Waatan jün ma haljast wälja,
 Seal ju laewa lipud teel;
 Mõtlen tagäsi ma koju,
 Jääb nii kurwaks minu meel.

5. Jsa, armas Jsa, taewas!
 Ease seda jündida,
 Et ma üksford weel jaaks näha
 Oma kallist kodumaad.

Fr. R.

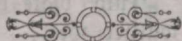
6. Kodumaa igatsus.

1. Kuld ojake orul,
 Kas wulised weel?
 Ja lilleke wainul
 Weel õitsjed jalgteel?
 Oh kodumaa lepit
 Kuuleks ju koha,
 Oh hiiua mu ööpik,
 Et kahiseks luha!
 Seal olin ma rõõmus
 Oh fullane noorus!

2. Hõbeda hallikalt
 Wulises laene,
 Ja männade warikult
 Klaperdas weskse,
 Õhtune päifene
 Kullatas afna
 Ja ka mu neiufe
 Waatas sealt alla.
 Seal tundsin ma rõõmu
 Ja nooruse armu!

3. Mõõda on armastus,
 Mõõda ka noorus!
 Salaja igatsus
 Liigub mu rinnus;
 Wõidfin ma korrale
 Näha teid saada:
 Mu hallik, mu lisse,
 Mu neiu ja männa —
 Seal paistab mu noorus
 Seal olin ma rõõmus!

P. W.

7. Lahkumiseks.

1. Mu süda on raske ja kurb mu meel,
 Sest miniku kord on mull käe,
 Mu wanemad, wennad ja omaised,
 Ehk mina teid enam ei näe!
 Sa kallis maa, kus ma kasvasin,
 Sa kodupaik, kus ma elasin,
 Ma lahkun, teid enam ei näe!

2. Miks nutate teie nii ärdaste
 Ja peate finni mu käe!
 Mu südant weel raskemalt koormate,
 Ma ometi teile ei jäe.
 Ma pean minema waluga,
 Et hoidku Jumal teid armuga!
 Müüd lahkun, ma teile ei jäe!

8, *Marile*

mälestuseks 15. Aprillil 1865.

1. Nüüd selle toha jätan ma
Ja hakan ära reisima.

2. Tuul puhub, kannab minule
Üht lahtet häelt weel järele:

3 „Oh, ära mine, mehite,
Oh, pööra ümber, poisite!

4. Mu süda on täis ahastust,
Täis sinu vastu armastust.“

5. Ma pean ära minema,
Ei wõi ma ümber pöörata!

6. Kõik kaub wiimaks ilma peal,
Mis armsaks pidas meie meel.

9. Ühe tütarlapse wiimne ja hale jumalagajätmine oma endise peig- mehega.

1. Nüüd jumalaga jätmiseks weel wõta
Mu wiimsed õhkamisjed filmawees,
Oh ära süski arusaama tõtta,
Et sinu pärast surm muul filma ees. ∴

2. Eks sinu rahu võiks jult ärajäeda,
 Ei rõõmu leia ja siin ilma sees! —
 Kui oled õnnelik, siis võid ehk leida
 Veel siin pool hauda rahu südames .:.

3. Sa oled armastust mu sisse süütnud,
 Ja lootus oli mu sees alganud;
 Sind nähes on mu elu siiski jäenud
 Müüd külmaks, — ja mu õnn on kadunud! .:.

4. Mikspärast peaks mu süda waga meele
 Ja ilu vastu nõnda põlema?!
 Kui nägin sind, ei tulnud muud mu meele,
 Kui kuulsin sind, siis sinu olin ma. .:.

5. Oh võta seda walurikast südant,
 Mis mull on ohwriks loodud sinu sees, —
 Et mull on antud süda, mis suurte walu
 Peab kannatama selle ilma sees! .:.

6. Ei ilmas saa mu käed siin armastuses
 Su ümber pehmest kinnihakkama;
 Oh jõua haud ja peasta kurwastusest!
 Ei maa peal ükski mind siin rõõmusta. .:.

7. Müüd ole rõõmsast oma pruudi kõrwas,
 Kell sinu ligi olles hea meel;
 Ei siisk' üht südant leia ja siin ilmas,
 Kes sind nii armastab kui mina — weel! .:.

8. Kui kuuled waitjelt weel üht häelt ju kõrwas,
 See on mu wiimne palweõhk su pool,
 Mis hüüab: „Muta weel mu hana juures
 Üks pisar, mis mind muldas trööstiks weel! .:.

10. Ditse ja haljenda Gestsaste maa!

1. Isamaa hiilgawa pinnalla paistab
Kodu meil kaunike kallise;
Isamaa sinawa wõlwilta waatwad
Wiltuwad koidud meil orusse.
∴ Hoi la, la, la, la, la
Ditse ja haljenda Gestsaste maa! ∴

2. Kukulind kauniste kõrwu meil kostab
Äratub iilesse lootuse;
Helinal õhud ja häeled meil hüüdwad,
Helinat saadawad südame.
∴ Hoi la, la, la, la, la,
Ditse ja haljenda Gestsaste maa! ∴

3. Walwamas isamaa waim meie wahel
Looduses liikumas lennulla;
Siida ei aina wõi wangisja wiibi, —
Õõiska ja helise õnnis juu!
∴ Hoi la, la, la, la, la,
Ditse ja haljenda Gestsaste maa! ∴

E. Koidula.

11. Gesticane.

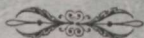
1. Gesticane olen ja Gesticajeks jäen
 Runni ma elan ja hauasse lään.
 Gesticajeks taewas mull elu on annud
 Gesticajeks ema mu ilmale kannud,
 Gesticajeks ema mind imetand rinnal,
 Gesticajeks astun ma ijamaa pinnal.
 Gesticane olen ja Gesticajeks jäen
 Runni ma elan ja hauasse lään.

2. Gesticane olen ja Gesticajeks jäen
 Runni ma elan ja hauasse lään.
 Gesticajase waim mull joonte sees wehib,
 Gesticajase jüda mu rindu mull ehib,
 Gesticajase keel minul huulte peal kõlab,
 Gesticajase meel minu mõttetes elab.
 Gesticane olen ja Gesticajeks jäen
 Runni ma elan ja hauasse lään.

3. Gesticane olen ja Gesticajeks jäen
 Runni ma elan ja hauasse lään.
 Gesticajase nime ma auustujeks pean,
 Armastust tema sees asumas tean;
 Pakutaks kuuljust ja pakutaks raha
 Gesticajase nime ei jätta ma maha.
 Gesticane olen ja Gesticajeks jäen
 Runni ma elan ja hauasse lään.

4. Gesticane olen ja Gesticajeks jäen
 Runni ma elan ja hauasse lään.
 Gesticajeks surmani ennast ma hüüan,
 Gesticajaste heaks mina elada püüan,

Gestlaste õnnetušt tahan ma maitsta,
 Gestlaste õnne ja õnnistušt kaitsta.
 Gestlane olen ja Gestlaseks jäen
 Kuni ma elan ja hauasse lään.
 M. J. Eisen.

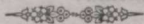

12. Ribuwitsa lill.

1. Leidis nõmmelt poisike
 Ribuwitsa lille,
 Oli noor ja kaunike,
 Tuli joostes poisike,
 Wahtis kummarkille.
 Puna=kaunis=lilleke,
 Ribuwitsa lille.

2. Ütles pois: Ma murren sind,
 Ribuwitsa lille!
 Ütles lill: Ma nõelan sind,
 Kui ei jäta rahul mind,
 Ajad nuttu pilli!
 Puna=kaunis=lilleke,
 Ribuwitsa lille.

3. Murdis süski poisike
 Ribuwitsa lille;
 Pani wastu lilleke,
 Nõelas poisji wahwaste,
 Ei saand temast üle.
 Puna=kaunis=lilleke,
 Ribuwitsa lille.

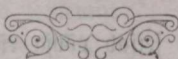
13. Meil aja-äärne tänawas.

1. Meil aja-äärne, tänawas,
 Kui armas oli see,
 Kus kasteheinas põlvini
 Me' lapjed jookšime.

2. Kus ehani ma mängisin
 Küll lille, rohuga,
 Kus wanataat kae kõrwas mind
 Tõi tuppa magama.

3. Küll üle aia tahtsin siis
 Ta kombel waadata!
 „Laps oota,“ kostis ta, „see aeg
 On tiir küll tulema!“

4. Kõig tuli. Maa ja mere peal
 Silm mõnda seletas, —
 Ei pool nii armas 'polnud seal
 Kui küla tänawas!

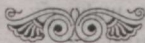
14. Kungla rahwas.

1. Kui Kungla rahwas kuldseal a'al
 Küll istjad maha sööma,
 Siis Wanemuine murumaal
 Läks kandli lugu lööma.

2. Sealt saiwad lind ja lehe puu
 Ja loomad laulu lugu;
 Siis laulis mets ja mere suu
 Ja Gestirahwa sugu.

3. Siis kõlas kaunist' laulu wiis
 Ja pärjad pandi pähe,
 Ja murueide tütreid siis
 Sai Gestirahwas näha.

4. Ma laulan mättal, mäe peal,
 Ja õhtu hilja õues,
 Ja Wanemuise kandli hääl,
 See põtsub minu põues. J. K.

15. Põhjamaa pime kuningas.

1. Miks seisab põhja rüütli hull
 Seal mere kalda peal?
 Mis nende pime kuningas
 Sealts otsib keppe na'al?
 Ta walged juuksed peas
 On lahti tuule käe,
 Ja üle meresilma
 Ta hüüab kurwaste:

2. „Sa tige rööwel saare peal,
 Kus minu tütar on?
 Ta kandli mäng, ja laulu hääl,
 Need olid minu õnn.
 Su wargateu läbi
 Nüüd tütrest ilma ma,
 Sest sull on hirmus häbi,
 Mull walu otsata.“

3. Waat, kalju koopast astub mees,
 Kes hirmus näha pealt,
 Ta peab hiiu mõeka käes,
 Ja tõstab naerdes häelt:
 „Kas sull on wähe rahwast?
 Miks lastsid riijuda?
 Kas 'pole jeda wahwast,
 Kes tapleks minuga?“

4. Kõik rüütlid jeda kuulewad,
 Ei ükski ujalda,
 Ja kurwalt küsib kuningas:
 „Kas ükski jäetud ma?“
 Noor poeg siis astub ette:
 „Taat, kas sa taplemist
 Ehk usud minu kätte,
 Muid küllalt jõudu wist?“

5. Mu poeg, noor oled fina weel,
 Ta õppind sõjamees, —
 Ja siiski mine, sinu käel
 Näib mehe rammu sees.
 Säh, wõta, julge weri,
 See kuulus mõel mu käest!
 Kui langed, — neelgu meri
 Mind õnnetumat meest.“

6. Ja kohjedes lõikab paat
 Nüüd läbi laenete,
 Kõik waid, ja pime kuningas
 Waft kuulab hoolsaste.
 Ju kuulub sõjakisa
 Ja mõega helin ka,
 See paneb ümberkaudu
 Kõik kaljud kõlama.

7. „Mis, teie mehed näete seal?“
 Nii küsib pime mees,
 „Mu mõel, ma tunnen tema häelt,
 Nii tähtsalt helises.“

Onn saagu funingale!
 Auu tema pojale:
 Ju röövel mahalangend
 Tal warga palk on käre!"

8. Kõik jälle waikselt seisawad,
 Weel kuulab pime mees:
 „Mis mina kuulen tulewat
 Ja kohisewat wees?“
 „Eks see su poeg ei ole,
 Kes tuleb mõdegaga?
 Su täharpeaga tütar
 On paatis temaga.

9. Mu armsad lapsed, tere kaa!“
 Nii kaldalt hüüab ta,
 „Mis mull nüüd wiga elada
 Ja surra rahuga?
 Poeg, mõega paned firstu
 Mu seltsiks puhkama,
 Ja sina, tütar, saadad,
 Wind hauda lauluga.

16. Silmawesi.

1. Kui inimene tuleb ilmale,
Siis filmaweega nutab wäetite
Ja õnnistades paneb ema kätt
Siis lapse pähe, ema filmas wett.

2. Laps kasvab rõõmu sees ja raewas ta,
Ja mis ei mõista öölda sõnaga,
Siis süda räägib seda selgeste
Tal' filmaweega: „Tänu emale!“

3. Siin kasvab meheks üles poisike,
Seal plikast saanud terna neiute:
N'ad lähwad paari, saavad laulatud
Ja filmawees saab truudust lubatud.

4. Nüüd tuleb rõõmu hulka wiletjus,
Ja mehe südant koormab kurwastus;
Waat' naene loodab taewa Jsa peal'
Ja filmaweega ütleb: „Eooda weel!“

5. Mees läheb wanaks, tuleb wiimne tund,
Hing, ihu wäsiind, nõudwad surma und;
Ta omaksed ta ümber leinawad
Ja filmawees weel wiimaks tänawad.

6. End surija ju taewa rõõmu näeb
Ja palwes laste lapsi õnnistab,
Nüüd hingab weel, — nüüd sureb rahuga;
Weel filmis wesi: „Jumal teiega!“

W. Kentmann.

17. Sõamehe homiku laul lahingi eel.

1. ∴: Jäewa koit ∴:
 Paistad ja, kui surm mind võitn'd?
 Pea saavad trummid hüüdma:
 Siis ehk pean noort elu jätma,
 ∴: Ma ja mõni seltsimees ∴:

2. ∴: Mõteldud ∴:
 Saab siis rõõm ju lõpetud.
 Eile uhke hobu selgas,
 Täna surma kuul saab rindu,
 ∴: Homme katab wilu muld. ∴:

3. ∴: Oh kui pea ∴:
 Lõpeb ilu kujukuga!
 Oled uhke, et su palged
 Punased ja piima walged?
 ∴: Oh kõiit lilled närtsivad. ∴:

4. ∴: Ole waid, ∴:
 Jumalale jäägu wõit!
 Mina tahan käsku täita,
 Ja kui peaksin hinge heitma:
 ∴: Sureb priiske sõamees. ∴:

J. Kreuzwald.

Päewa koit.

Edvard Holt.

18. Sõda laul.

1. Nüüd üles, Wene alamad,
 Kui waenlased meid piirawad!
 Kes Wene leiwaft elawad,
 Need kaitsku wapraft isamaad.
 Sest õigel Wene alamal,
 Kuis teada kaugel, ligidal,
 Ei ole armsam kuskil maal,
 Kui oma keisri warju all.
 Mu keiser, usk ja isamaa,
 Need kutsuwad meid sõdima,
 Siis astkem ette röömuga:
 Hurraa! hurraa! hurraa!

2. On Jumal taewas elus weel,
 Ja Aleksander trooni peal,
 Siis julge Wene rahwa meel
 Ja röömsaft laulab nende keel.
 Kõik Wene riigi waendlased,
 On haganate sarnatsjed,
 Mis Wene tuli kõrwetab,
 Kui Wene mõek n'ad maha lööb.
 Mu keiser, usk ja isamaa,
 Need kutsuwad meid sõdima,
 Siis astkem ette röömuga:
 Hurraa! hurraa! hurraa!

3. Käib keiser eel ja näitab teed,
 Siis astkem järel, Wene wäed,
 Ja sõdigem kui wennad siis,
 Sest see on õige meeste wiis.

Kes iial meitest langewad,
 Need auusat surma surewad;
 Neid lapsi lapsed tänawad
 Ja neile rahu paluwad.
 Mu keiser, ust ja isamaa,
 Kui kutsuwad meid sõdima,
 Siis astkem ette rõõmuga:
 Hurraa! hurraa! hurraa!

J. W. J.

19. Husari laul.

Koor: 1. **U**ts Wenemaa husar
 Sai Prantsusele wangi,
 Prints Marbon ja kõik muud
 Need saanud temast kangi.
 ∴ Müüd põletadi ta'l
 Käte peale prantsus' märk',
 Mis Wenealamal
 Küll oli kanda ränk. ∴

2. Ta raius jelle käe
 Kirwega otjast ära
 Ja wiskas peale see
 Prantslaste ette maha.
 ∴ See peale wiidi ta
 Müüd printsi ette seal,
 Kes seda nähes ka
 Siis kinkis priiust t'al. ∴

3. Prints Marbon ja kõik muud
 Müüd temalt küsijwad:
 Kuis Wene keisri tööd
 On hoopis wägewamad?
 :: Mii et kõik prantslased
 Ei suuda jelle ees.
 Ehk prantsus' Keiser ka
 On suur ja kuulus mees. ::

Hufar: 4. Ma tean seda küllalt,
 Eks ja ei tea iji,
 Et teie Keiser ka
 Pea langeb surma kätte.

Prints: :: Kas on tei' Keisril weel
 Mii fanged meest kui ja?

Hufar: Jah palju mehi tal'
 Weel fangemad kui ma. ::

5. Ma olen hoopis alam
 Ja wäetim kui kõik teised
 Ei muidu 'poleks ma
 T'e kätte wangi langend.

Prints: :: Ei ole minu süü
 See eest müüd wõtta ja
 Mu käest mis annan ma
 Wiis taaldrid forraga. ::

Hufar: 6. Mull on weel raha küllalt,
 Mu juures seitsmes taskus
 Ja weel üks kallis wiin
 Mull kaafas wene plaskus.

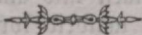
:: Ei raha taha ma,
 See pea omal ja
 Ei ole puudust mull
 Eht olin wangis küll. ::

7. Et priiks nüüd saanud olen,
 See eest ma tänan teid,
 Nüüd toju poole lähen,
 Kus sõbrad ootwad mind;
 :: Mii kõrgest ütlen ma:
 Mu Keiser, ela ja,
 Et sinu wägi teal
 Saaks wõitu siin ja seal. ::

8. Kui olen toju saanud,
 Siis kõit mu teised wennad
 Mull laulawad hurraa
 (Need häeled on mull' kenad).

Koor: Sa oled oma tööd
 Küll teinud mure sees
 Ka walwand mõnda ööd, —
 Ja siiski wägew mees ::

Seletusiks: Seda laulu wõib ka mängu-lauluks tar-
 witada. Esimest kolm salmi laulawad kõik kooris. Neljat salmi
 laulab üks meesterahwas hufari nime all ja siis jälle üks teine
 meesterahwas printsi asemel. Mii laulwad kõik mängijad oma
 korrad, mis laul ifigi õpetab.

20. Kodumaale.

1. Kas tunned maad mis Peipse rannalt
 Rääib Lääne mere rannale,

Ja Munamäe metjalt murult
 Käib lahke Soome lahele?
 See on see maa, kus minu hääl
 Rord kiikus ja mu isadel.
 Sest laulan nüüd ja ifka ka:
 See ilus maa on minu kodumaa!

2. Siin teretawad metsa latwad
 Nii lahkelt järwi, rohumaid;
 Siin taewa wihmal oras wõjub
 Ja päike paistab wiljapäid.
 See on see maa, kus minu hääl
 Rord kiikus ja mu isadel.
 Sest laulan nüüd ja ifka ka:
 See ilus maa on minu kodumaa!

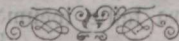
3. Siin kaswab Gesti meeste jugu
 Ja sammub wabadusele!
 Siin kaswab priskelt Gesti neiu
 Ja sirgub Gesti mehele.
 See on see maa, kus minu hääl
 Rord kiikus ja mu isadel.
 Sest laulan nüüd ja ifka ka:
 See ilus maa on minu kodumaa!

4. Siin tõstab rahwas põllu rammu:
 Ja matab endist wiletust,
 Siin püüab rahwas waimu walgust
 Ja wõidab rõõmsalt pimedust.
 Oh töutagem südamest
 Me' mehed olla igawest
 Ja laulgem nüüd ja lõpmata:
 Sa kosu, kaswa kallis kodumaa!

Dr. M. Weste.

21. Wõeral maal.

1, Mis teen ma waene mees?
 Siin wõera rahwa seas?
 Ma oma maa ja rahwa maha jätsin,
 Ma lootsin õnne, — seega ennast petsin,
 Kus on see nüüd?
 Kui läksin laewaga
 Ja filmist kadus maa,
 Siis jätsin nuttes teda Jumalaga;
 Ma pime püüdsin paremat ju taga, —
 Mind peteti,
 Nüüd olen waewaga
 Ja mitme murega
 Ma seda õnne põlwe tühjalt nõudnud,
 Ja paljas wiletus on kätte jõudnud,
 See on mu palk,
 Mu kallid isamaa,
 Ei ma sind näha saa!
 Hing haige, ihu lõpeb müres ära,
 Ma wõera rahwa sekka suren ära.
 Kes nutab mind?
 Mu wennad ühtlasi,
 Oh ärge usfuge,
 Kui petis feel teil' wõerast püüab fiita;
 Oh õnnis see, kes eluaga wiita
 Wõib isa-maal.

22. Väike postimees.

1. Kui rõõmus on mu meel!
 Kuis lustil laulab keel!
 Ma rändan mööda ilma,
 Ei karda sooja külma;
 Kord olen siin kord seal
 Ma oma reisi peal,
 Ja ikka hüüab mu hääl:
 Ma olen väike postimees,
 Maailm on lahti minu ees,
 Hallii, halloo, hoi lallalla:
 On lahti minu ees.

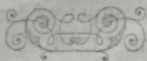
2. Kas kena kevade,
 Eht sume sügise,
 Kas juwi eht ka tali,
 Kui külm on väga wali,
 Mull ikka rõõmus meel
 On oma pikal teel,
 Ja seeka hüüab mu hääl:
 Ma olen väike postimees,
 Maailm on lahti minu ees.
 Hallii, halloo j. n. e.

3. Kui mina rõõmsaste
 Kord jõuan tagasi,
 Siis kõik mull rutab wasta,
 Ei taha mööda lasta;
 Mull kirjad, pakid peal,

Need teewad rõõmu seal,
 Ja ikka hüüab mu hääl:
 Ma olen väike postimees,
 Maailm on lahti minu ees j. n. e.

4. Kui on mull käidud tee
 Ja jõuan kodusse,
 Mull naene vastu tõttab,
 Ja riided seljast võtab,
 Siis kõigil rõõmus meel,
 Et olen elus weel,
 Ja jekka kõlab mu hääl:
 Ma olen väike postimees,
 Maailm on lahti minu ees j. n. e.

5. Kui ükskord juren ma,
 Ets kõik mind mäleta,
 Ma püüdsin õigust ilmas
 Kull igamehe filmas;
 Mu haud siis seisab seal,
 Ka kivi ristil peal,
 Mis isi soovis mu meel:
 „Siin hingab väike postimees
 Müüd rahul waitse haura sees,
 Siin hingab väike postimees
 Müüd rahul haura sees.“

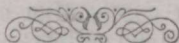

23. Väike mees.

1. Ma laulan ühte laulu,
 Mis väiksest mehest on,
 Küll võib see vähe kaalu,
 Mis nõnda tilluke,
 Ei leia keegi fergest'
 Nii väikest suurte seas.
 See tüdruk teeb küll targast',
 Kes võtab väikest meest. ∴

2. Suud anda pikal' mehel'
 Ei naljalt ulata,
 Peab tõusma kiki warmul
 Ehk teised aidaku,
 Ja riidet tema kehale
 Lä'eb palju otsata.
 See tüdruk teeb küll targast',
 Kes võtab väikest meest. ∴

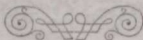
3. Ja kui veel juhtub jõda,
 Piff mees peab minema,
 Eks tilluke jäe koju
 Siis jeltjiks naesele,
 Ei armastajast elust
 Ta lahku elades.
 See tüdruk teeb küll targast'.
 Kes võtab väikest meest. ∴

24. Oma keel.

1. Minu kallis oma keel,
 Oh kui armas oled sa,
 Oh kui ilus sinu heal,
 Oh kui kenast kõlad sa!
2. Olin ära võeral maal,
 Võeras rahvas, võeras wiis,
 Võerad kumbed, võeras keel,
 Oh kui hale minul siis!
3. Müüd ma jälle omal maal,
 Oma rahvas, oma wiis,
 Omad kumbed, oma keel,
 Müüd ma olen rõõmu täis!
4. Waewalt rääkisin rahwaga,
 Ütski mõistnud täiest' mind,
 Kuulsin nende juttu ka,
 Oma keel, ei kuulnud sind.
5. Ütši taewa Jhaga,
 Rääkisin ma oma keelt,
 Tema kuulis armuga,
 Juhatas mu kurwa meelt.
6. Minu kallis oma keel,
 Oh kui armas oled sa,
 Oh kui ilus sinu heal,
 Oh kui kenast' kõlad sa!

J. Hasselblatt.

25. Arg kosilane.

1. Mull mõttes on üks ainuke
Üks kallis ainuke!

Oh kui ma selle piiga saaks,
Ta on nii wirt ja wiisakas,
Nii wiisakas,
Ma elaks Eedenis.

2. See tütarlapse tõeste
Ma kosiks endale;
Tall ala lahke meelele
Ja nägu kui üks maalife,
Kui maalife
Ja film kui tuluke.

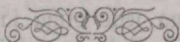
3. Ja kui ma teda kaugelt näen,
Lä'eb puna palgesse;
Mull süda hakkab põksuma
Ja weji weereb filmasse,
Mull filmasse:
Ei tea mis lugu see?

4. Veel reede õhtu wainu peal
Ta küsis minu käest:
„Oh ütles mull, mis wiga sull?
Ei õige lugu iial sull?“
Ei iial sull?“
Ma ohkjin kõigest wäest!

5. Ma oleks pidand rääkima,
Oh miks ei rääkind ma!

Ja oleksin ma rikkam mees,
 Mull süda pisut fergem sees,
 Mull fergem sees,
 Ma räägiks temaga.

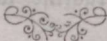
Dr. F. R. Kreuzwald.

26. Isamaa.

1. Mu meeles seisab alati
 Mu hiilgaw isamaa!
 Kus rahwas wainne, südamlik
 Ja lootuses nii kannatlik:
 Mu armas, kallis maa: ::
2. Kuis kõrgelt hüüab kufulind,
 Kuis metsad kohawad,
 Ja orud rahus hingawad,
 Kus lehed kaunilt hiilgawad
 Ja ehad punawad. ::
3. Veel kõlab keel siin kindlaste
 Ta wana põhjusel:
 Veel mäed siin juttu westawad
 Ja orud kõnet kannawad
 Suu sõnu lehtedel. ::
4. Ja Eesti poegist tunnistab
 Neil sõna, rikas häel:
 N'ad wahwad wõitjad sõdades
 Ja kundes käiwad külwades
 Siin isa pinna peal! ::

L. Koidula.

27. Oh mina waene.

Oh mina waene wõeral maal, wõeral maal,
 Suure raske risti all, risti all,
 Sugu, jeltsi 'pole mull, 'pole mull;
 Siit tulin jeltsi otsima, otsima,
 Abikaasat nõudema, nõudema;
 Tere õde, pruudike, prundike,
 Kas sa tuled minule, minule?
 Heidan su ette põlwili,
 Rätt sull annan kõwaste, kõwaste,
 Suud sull annan südamest, südamest!
 Oh ma palun, oh ma palun,
 Ära jäta maha mind!
 Oh mis hale, oh mis hale,
 Kui faks ühest lahkuwad!

Rahwa mäng.

28. Südame tüksumine.

1. Süda tüksub: tüks, tüks, tüks,
 Mine lahti uks, uks, uks,
 Et m'e lähme Mallega,
 Saare kalu püüdema.
 ∴ Hopjasa, Mallega
 Saare kalu püüdema! ∴

2. Oh kui saaksin mina seal
 Kõrge mere silla peal
 Malle kõrva jõuada,
 Dotaks wene jõuada.
 :: Hopsaja, Mallega,
 Dotaks wene jõuada. ::

3. Kui on hüwa päri tuul,
 Tendab wene nii kui kuul,
 Et meil aega Mallega
 Sala juttu westada.
 :: Hopsaja, Mallega,
 Sala juttu westada! ::

4. Kui on kalad roogitud,
 Jutud ära räägitud,
 Siis m'e lähme Mallega
 Maale kala kauplema.
 :: Hopsaja, Mallega,
 Maale kala kauplema! ::

5. Roju tulles türeste
 Wõtan Malle kaenlasje,
 Siis m'e lähme Lontowa
 Pulma ehteid ostema.
 :: Hopsaja, Mallega,
 Pulma ehteid ostema! ::

Rahwa laul.

29. Pruudi krants.

1. Me pruudi pärga punume,
Sull kaunil roosi lillil,
Ja tantjule sind jaadame
Müüd kenal pulma pillil.

::: Ilus haljas, ilus haljas,
Ilus haljas pruudi pärg. :::

2. Mull aias kaswab kauniste
Küll Mirta iga jugu;
Kus wiibib armas peiufe,
Kas neist ei peeta lugu?

::: Ilus haljas, ilus haljas,
Ilus haljas pruudi pärg. :::

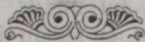
3. Pruut fedras seitse aasta teed,
Kuld lõnga wärtnal walmis,
Kus hebemed nii peeniksed
Ka ehteid kudus, palmis.

::: Ilus haljas, ilus haljas,
Ilus haljas pruudi pärg. :::

4. Kui seitse aastad mööda sai,
Siis tuli koju peiu,
Ja et ta pulmad kaasa tõi,
Meilt pärja pärib neiu.

::: Ilus haljas, ilus haljas,
Ilus haljas pruudi pärg. :::

Rahwa ringmäng.

30. Kes aias?

Kes aias? Kes aias?

Meesilane aias.

Mis on nimi? M. ta nimi?

Tänavu aasta naist ei saa;

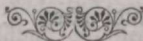
∴ Kõi läbi, kõi läbi,

Kõi läbi paju põesaste, ∴

∴ Ja otši kohta, kust sa saad,

Et lüffa teine sisse!"

Rahwa mäng.

31. Roosi aedas.

1. Mu pruut on kena aia sees,
Ta woodi roosi puude ees,
Ja kuldne tek on woodi peal,
Eks jära ta nii ime ilusast!

2. Ma palun kõigest südamest,
Mind laske sisse wärawast,
Et saaksin senna ruttata,
Mu armsamad seal waadata.

3. „Mu kõige kallim armuke,
Nüüd tulen ma kui inglise!
Siin annan kätt ja hüüan sind,
Eks tunne sa mu häälest mind!

Sind hoidku Jumal, armuke!

4. Oh tõuse kallid püsti ja!
 Ja lahkume siit rutuga,
 Mül kaugel palju kallim riik;
 Sest lahkume nüüd ära siit!

Seletusiks: Poissid ja tüdrukud astuvad ringi, üks nendest astub keskele ja hoiab roosi oksa käes. Nad laulavad kunni 3-ma salmini, sealt tuleb väljaspoolt üks meesterahvas ja astub wärawa kohaks lahti tehtud ringi sisse ja laulab: „Mu kõigekallim armuke“ j. n. e. konna teised waid on, ja wiib roosi käes hoidja neiu laulu lõpul ära, kuna üks teine jälle sisse astub ja mäng wana moodi edasi läheb.

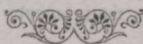

32. Lahkudes.

1. Hind hoidku Jumal, armuke,
 Kui lahkun mina s'ust!
 Sa ära liiast kurwasta,
 Et mind ei enam näe;
 Ent waigista, ent waigista,
 Kui süda wõtab kaebada,
 Ja mõtle jeda alati,
 Et see on taewa tahtmine.

2. Kui oksast lahkub leheke
 Ja väljalt õieke,
 Ja tuul käib üle mere, maa,
 Ei wõta puhata.
 See on ju nende loodud sund,
 Siin igaweste ilma peal;
 Sest waga süda rahul' jäe,
 Et see on taewa tahtmine.

3. Ja kui kord tuleb kewade,
 Ja linnud tagasi,
 Nii jõuab kord ka tunnike,
 Kus tulen minagi.
 Seist ära ennast furwasta,
 Ma loodan seda kindlast ka
 Ja mõtlen waimus alati,
 Et see on taewa tahtmine.

33. Teekäija saeweskis.

1. Ma saeweskis täna
 Nii wärsind istusin,
 Ja jookswa wee mäangi,
 Ja rattaid waatafin.
2. Ma panin kui poolunes
 Ka saagi tähele,
 Kui pakjust pakust läbi
 Ta lõikas rutuste.
3. See pak kui elaw oli
 Ja walust wabises.
 Ta kiikjus, kääksus isi
 Ja taja kõneles:
4. „Sa oled õigel tunnil.
 Just seie tulnudki,
 Su pärast häda sunnil
 Mind waewatakse nii.“

Ma saemeskis tana.

THE FINEST OF THE

5. „Sest pea saab jull käidud
Siin ilmas elu-tee,
Siis saab neist laudest tehtud
Sull' furnu firštufe.“

6. Ma nägin seal kuus lauda,
Mu jüda raskets läind, —
Ma tahtjin selgem kuulda —
Saed olid seisma jä'end.

34. Andreas Hooper. :

1. Truu Hooper oli wangis
Mantua linnas seal,
Ja waenlaste hulk jaatis
Nüüd teda surma teal.

Ta wende jüda tiftus werd,
Kõit Saksamaa jest oli furb,
Ja kõit Tiroomimaa!
Ja kõit Tiroomimaa!
Ja kõit Tiroomimaa!

2. Käed selja peal, ta astus
Seal kindla sammuga;
Ei wõitnud teda kartus,
Nüüd surma minnes ka,
Ta oli enne waenlastel'
Jo jurma saatnud mitmetel'
∴ See Tiroomimaa mees. ∴ ∴ ∴

3. Ja süüski, kui ta silmad
 Lõi wangihoone peal,
 Seal tressidest truud wennad
 Käed sirutasid t'al.
 Ta hüüdis: „Jumal teiega!
 Kõik Saksamaad nüüd aitku ta,
 :: Ja Tirolimaad ka!“ :: ::

4. Kui Hooper oli jõudnud
 Ju surma wärawa,
 Ei trummilööja tahtnud
 Seal enam pörista.
 Kui seisis surma paiga peal
 Siis kõdikuis — ka waba seal
 :: See Tirolimaa mees! :: ::

5. Kui kästi põlwil' heita,
 Ta hüüdis: „Ei ma tee!
 Ma tahan nõnda surra,
 Kuis wõideln'd teiega!
 Nii, kui siin seisjan fantsi peal,
 Nii elagu mu teiser teal
 :: Ja ka Tirolimaa!“ :: ::

6. Käed peasteti t'al paelust, —
 Siis wiimist forda weel
 Ta Jumalat seal palus
 Nüüd oma surma eel,
 „Nüüd andke tuld, heast trehwake;
 Ta hüüdis: sandist lastsite!“
 :: Head ööd, mu isamaa!“ :: ::

35. Ennetundmine.

1. Ei tea, mis tähendab see,
Ei jüda rahule jae,
Üks ennemuistne jut mull
Ei lähe meelest ä';

2. Kui õhtu kõit ju waiknend,
Ei kuulda ükski heal
Ja jõgi eha walges
Kui werest punab weel:

3. Üks kena neitsi istub
Siis kõrge kalda peal,
Kuld kammiga oma juuksid
Ta jueb lauldes seal.

4. See laul kui tormi mürin,
Kui tuule lõhuke siis,
Sell' laulul imeline
Ja wäga wägew wiis.

5. Waat', lootõikus istub ja mõtleb
Ja muretsseb poisike,
Ei näe ta kiwi rinku,
Määb üksi ülesse.

6. Ja enne kui ta märkab
Ju põhja läinud ta,
Ja seda petis teinud
Mäf oma lauluga.

36. Tütarlaps jõe kaldal.

1. Kord istus jõe kalda peal
 Üks waene tütarlaps;
 Ja tema hale nutu häel,
 See kostis kaugel teps.

2. Ta heitis ennast põlwile,
 Ja kurtis haledast:
 „Oh isa! ema! kuulge mind,
 „Ja aitke oma last!“

3. Üks rikas mees sealt mööda läks
 Ja kuulis nutu häelt!
 See tema südant pehmendas,
 Et haledaks sai meel.

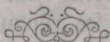
4. „Mis wiga sull, mu lapsuke,
 „Et ärdalt nutad sa?
 „Oh ütke jeda minule!
 „Kui wõin siis aitan sind.“

5. „Ma nutan ema haua peal,
 „Ka isa uppus siin;
 „Wend tahtis appi tõtata,
 „Ja uppus ühes ka!“

6. „Oh ära nuta waene laps!
 „Mii kostis wõeras mees!
 „Sull isaks tahan olla ma,
 „Kui lapseks tuled mull.“

7. Mii ütles ta, ja tegi ka,
 See armas rikas mees;
 Käis warsti furwa lapsega,
 Kui isa, käsi käes.

8. Ta wöttis lapsje omale,
Ja heaste kaswatas,
Kõik muret kandis tema eest,
Kui ellam isake.

37. Saud.

1. Kui kurb ja kole waata
On haura sügawus,
Kes wõib sull' sõna saata,
Misatab pimedus.

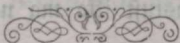
2. Siin lesed, pruudid kurbtust
Ta kaldal nutawad,
Ja waestelaste kaebtust
Ei kuule wanemad.

3. Ei linnu laulu ilu
Ta põhja ulata,
Waid üksnes surma wilu
Seal elab lõp'mata.

4. Ja siiski kuskil muial
Ei leia rahu ja,
Kui sina omal ajal
Pead ilmast lahkuma.

5. Kui elu-torm on möödas,
Siis leiab kodumaad
Su süda üksnes haudas,
Kus tormid waitiwad.

B—r.

38. Pruudi kiitus.

1. Mu pruudike istub seal tammepuu all,
Ma istun ta kõrwas, see rõõmu teeb t'al,
Widirallallallaa, widirallallallaa!
Ma istun ta kõrwas, see rõõmu teeb t'al.

2. Kui armas on kuulda ta laulu heal mull!
See warasta südant wõib mull, kui ka sull.
Widirallallallaa, widirallallallaa!
See warasta' südant wõib mull, kui ka sull.

3. Ta mängib ja laulab, kätt pakub mull' ka,
Ta kinkis mull' südant, kust õnne sain ma.
Widirallallallaa, widirallallallaa!
Ta kinkis mull' südant, kust õnne sain ma.

4. Ta hakkas mull' kaela ja andis mull' juud,
Mis ilmas wõin tahta weel paremat muud?! —
Widirallallallaa, widirallallallaa!
Mis ilmas wõin tahta weel paremat muud?! —

5. Müüid olen ma mees, et kiita wõin tõest,
Et minul on Nooja, kes armastab truust.
Widirallallallaa, widirallallallaa!
Et minul on Nooja, kes armastab truust.

6. Mis Nooja mind käsib, siis seda ma teen,
Ja uuest' ta armastust ikka ma näen.
Widirallallallaa, widirallallallaa!
Ja uuest' ta armastust ikka ma näen.

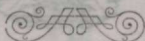
Äu pruudike istub seal tammepuu all!)

Ein Mädchen ist im Garten.

7. Oh Koosa, oh Koosa! ja armastad mind,
 Oh tuike, mina ka armastan sind!
 Widirallallallaa, widirallallallaa!
 Oh tuike! mina ka armastan sind.

8. Müüd olen ma rõõmus ja hõiskan: hurraa!
 Mull on ju üks pruut, keda armastan ma;
 Widirallallallaa, widirallallallaa!
 Mull on ju üks pruut, keda armastan ma.

39. Ma siiski tahan laulda.

1. Kui võiksin oma kuldseid laulusid
 Kõik üheteks pärjaks punuda,
 Siis tahaksin ma ehitada
 Sind, neiu, selle pärjaga.

2. Ja oma õrnad laulu-lilled
 Ma kõidaks armu lõngaga,
 Kus tema kuldne kindel jide
 Saaks läbi õite järama.

3. Kui annaks taewas oma tähta
 Mull helme-paelaks punuda,
 Kus oleks nende sünnis ase?
 N'ad hiilgaksid ju rinnala.

4. Ja kui ma võiksin õrna loori
 Sull' koidu-kullast kududa,
 Siis ülendades sinu ilu
 Sind ehitaksin sellega.

5. Mis wõin ma aga laulit waene
 Sull' elu-õnneks pühenda?
 Ma tahan siiski sulle laulda
 Mu armastusest elua'a. P. 3.

40. Petetus.

1. Kui waiksel õhtu ajal
 Ma olin wainu peal,
 Siis ime hellal ajal
 Mull' rääkis neiu häel:
2. „Jah, igaweste Sulle
 Jäeb, tujukub minu rind,
 Kui kustumata tähte
 Ma kannan meeles sind!”
3. Oh pisaraid siis nutsin
 Ma rõõmus, õnne sees,
 Ja pühalikult mõtlin,
 Et olen ingli ees.
4. Ju möödani fu randa
 Lään'd aastad kiireste,
 Kui palusin kätt anda
 Ma jäedwast endale.

5. Siis salgas neiu ära,
 Mis enne tõutas,
 Mu lootust, õnne sära
 Ma nägin kustumas!

6. Veel pisaraid siis nutsin,
 Mu süda walus kees,
 Siis alles selgest nägin,
 Et olin petja ees!

41. Rohu aedas.

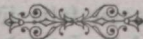
Saksa-rahwa laul.

Rohu aedas, puude wilus
 Istus ritter Nidaga,
 Käsi käes ja teine kaelas,
 Armastus neil südames;
 Wiimaks lahkuwad n'ad furwalt
 Zumalaga jätawad,
 Ritter läheb reisi peale,
 Armuke jääb leinama,
 Ja kui aastat kolm jõum'd mööda,
 Rõõmus kokku saawad n'ad.

42. Kindel armastus.

1. Kord läksid kolm selli üle Tiina*) jõe
Ja trahteri poole läks nende tee.
2. „Koo emand, kas on teil hea õlut ja wiin?
Kas on teie ilus tütar ka siin?“
3. „Mu wiin ja õlut on ikka hea,
„Mu tütreke magab ju raami peal.“
4. Ja kui n'ad nüüd astusid kambriisse,
Seal oli ta pandud ju kirstusse.
5. Üks wöttis kätte t'al filmade eest
Ja waatis ta filmi kurbtuse sees.
6. „Oh oleksid alles weel elus sa,
Sest saadik ma tahaks sind armastada.“
7. Teine pani kätte ta filmale
Ja nuttis seal juures nii ärdaste.
8. „Oh et sa nüüd magad siin raami peal! —
„Ma mittu aastad sind armastand teal!“
9. See kolmas weel wöttis ka kätte eest,
Ja andis t'al suud weel furd südamest.
10. „Sind ammu olen armastan'd ma,
Ja igawest saan sind weel armastama!“

*) Tiina jõe asemel wõib ka mõnda muud jõe nime
lausda, mis aga passib, nii kui „Ema“ ja „Pärnu“ jõgi.

Skord läkfid j. n. e.

43. Pruudi-walimine.

Rahwa ringmäng.

Ma nõuan omal' pruuti,
 Kes armastab mind wist,
 Küüd tule laps, sind silman,
 Kas sünnid mulle sa?
 „Ei, ei, ei sugugi,
 Sa sünni pruudiks minule!
 Su silmad waatwad sinna,
 Sa mind ei armasta;
 Sest nõuan ma teist pruuti,
 Kes mind tõest armastab.“
 Oh tule minu armas,
 Ma panen tähel' sind,
 Noh sina laps ju sünnid
 Siin pruudiks minule.
 Su silmad waatwad siia
 Tõest sa mind armastad.
 Mull on üks wäike mõisake
 Kus wõime rahus elada;
 Ja ilus kena rohugaed,
 Seal wõime kõndida.
 M'e endal' teendrid wõtame,
 Ja toredaste elame;
 Oh kuule kena noormees sa,
 Kes seijad praegu meie ees,
 Kas tahad teendriks tulla mull
 Sest hüwa palga annan sull.

Kui teenid hulga aega meid
 Siis mõisa palgaks jaad ja meilt.
 Müüd Jumalaga noormees ja,
 Sa auvast mõisa teeninud. —

See ringmäng õpetab isigi, kuidas teda mängida tuleb.

44. Klaas wabrikant.

1. **K**la olen tark klaas wabrikant
 Kes tööde asjus ime tark,
 Ma mõistan kõiki õpeta
 Ja pudelid ka puhuda.
 Nii olen üks kalts,
 Nii olen üks kalts,
 Nii olen üks liiderlik jooma kalts.
2. Sest kübarast ju tuntaks meest,
 Kes katab siin mu peakest,
 Ka habe on mull jassi läind,
 Sest palaw on tad kärtsutand.
 Nii olen üks kalts,
 Nii olen j. n. e.
3. Ei juuksid ka siin lõika ma,
 Pead ka ehk rikuts jellega,
 Tõepoolest ütlewad kõik mull,
 Mis ime tena juuks on jull.
 Nii olen üks kalts,
 Nii olen j. n. e.

4. Mu kuuel 'pole nõõbifest
 Ja käikjed tühjad woodritest,
 Ja wanadus on määrmata,
 Ei tea kas uus on olnudki.
 Mii olen üks kalts,
 Mii olen j. n. e.

5. Mull on ka määrind järgife,
 Mis üksford wist on olnud uus,
 Ja poolest saadit lõhki ka,
 Ma tingin ta pea mustlajel.
 Mii olen üks kalts,
 Mii olen j. n. e.

6. Ei pükjid kõlba kuhugi,
 Need 'pole uued olnudki,
 Neil paik on pandud paiga peal,
 Kes tühi teab, kust wõdetud n'ad.
 Mii olen üks kalts j. n. e.

7. Ei jaapaid ma wõi sallida,
 Sest neid mull 'pole olnudki,
 Ma komberdan puu fingeaga,
 Ei need mu jalgel waewa tee.
 Mii olen üks kalts j. n. e.

8. Ah, westi seda 'pole mull,
 Ka seda ei wõi salli ma,
 Sest mis ma teen siin sellega,
 Ja pandiks paneks ma.
 Mii olen üks kalts j. n. e.

9. Mu piip kui warja kapjate,
 Sell pündub ifka tubakas,
 Siis joo pealt jambalaid forjan
 Ja rõõmsast piipu põletan.
 Nii olen üks kalts j. n. e.

45. Kuninga tütar.

1. Üks kuninga tütar
 Ja kuninga poeg, ::
 Kes teineteist tuntsid ::
 Ja kurbtuses nutsid, et kokku ei saand.
2. Üks hirmus suur pahandus,
 Tüli ja riid, ::
 Mis wanemil juhtund, ::
 See lastele raskeste kurbtust nüüd tõi.
3. Oh häda! et wanemilt
 Luba ei saa! ::
 Nii õhk'wad noor ritter ::
 Ja kuninga tütar see kurbtuse sees.

4. See järw, mis meie wahel
 On sügaw ja lai, :;
 Ja laenetab fangeft, :;
 Et hõlpjaste üle sest jaada ei wõi.

5. Siis kirjutab funinga
 Tütar üks täht :;
 Sell' funinga pojäl' :;
 Ja palub: Oh tule mu juure sell bööl."

6. „Ma tahan kolm küünalt
 „Su päraft wee peal' :;
 „Siis põlema panna, :;
 „Et öösel nääd tulla just otse mu pool."

7. Kui funinga poeg
 See kirja nüüd sai, :;
 Siis hakkas ta püüdma :;
 Et korda wõiks minna see kardetaw reis.

8. Kui pühapäew homifu
 Magasid kõik, :;
 Siis funinga tütar :;
 Ju mõistis et armuke uppunud on.

9. „Oh ema, oh ema!
 „Mu meel on nii alw, :;
 „Oh lae ma tõttan :;
 „Et lahket meelt nõuan seal rohumaa peal."

10. „„Oh tütar! oh tütar!
 „„Ükspäinis ma sind :;
 „„Ei lae küll minna :;
 „„Waid pead ka wõtma ju noorema õe."

11. Oh ema, oh ema!

„Mu õde on laps, :;“

„Ta nopib need lilled, :;“

„Ta hirmustab linnud, mis metsjades on.“

12. „„Mu tütar, mu tütar!

„„Ükspäinis ma sind :;“

„„Ei laje küll minna, :;“

„„Waid pead ka wõtma üks noorem ju wend.““

13. „Oh ema, oh ema!

„Mu wend on weel laps; :;“

„Ta katkub need kafrad, :;“

„Ta tallab need tatrak seal põldude peal.“

14. „Siis wöttis ta mantli

Ja läks oma teed :;“

Ja leidis ka warsji :;“

Uht kalameest kaldalt, kes kuulis ta häält:

15. „Oh kalamees kuule,

„Mis palun ma sind, :;“

„Et katju, kas leiad :;“

„Uht funinga poega süü suure wee seeft.“

16. Kui kalamees hoolega

Kõik see järw :;“

Sai noodaga otsind, :;“

Siis leidis ta wiimaks see funinga poeg.

17. See funinga tütar

Kuldšõrmus ja kee :;“

Siis palgaks ta andis :;“

Sell' kalamehel' warsji ta waewa eest.

18. „Säh wõta neid wastu,
 „Neid annan ma full' ::
 „Et leiba wõid osta ::
 „Su naesel' ja lastel, ja mis tarwis muud.“

19. Siis wõttis ta furnu
 Ja kandis puu all', ::
 Siis foju ta ruttas ::
 Ja kõige tee nuttis, mis juhtunud t'al.

20. „Jäe heaks mu ema!“
 Ja andis t'al juud, ::
 „Jäe heaks mu isa! ::
 „Mind suretab kurbtus, mis tõest on juur.“

21. Nüüd ruttas ta jenna
 Kus Kuninga poeg, ::
 Kui hale meel tuli ::
 Siis iji ka juri seal kase puu all.

22. Siis olivad furnud
 Seal mõlemad nüüd, ::
 Ei olnud see nali ::
 Et isa meel wali. — Nüüd lõpetud kõik.

46. Peigmehe laul.

Õesti ringmärg rahwa suust.

1. Mis ihe noore peiule
 Küll armjam weel wõiks olla?
 Kui ilus fena pruudife,
 Eks siis wõi pulmi teha?
 Ilus armas
 Ilus armas on mu pruut.

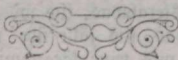
2. Küll palju lilli olen näind,
 Ja tuhanded farwa died;
 Ei need mind nõnda rõõmusta,
 Kui pruudi rooja paled.
 Ilus armas
 Ilus armas on mu pruut.

3. Küll mitme saja hulgaft ma
 Küll film mull oma leiab,
 Ja ütlemata armuga
 Ta poole üksnes hoiab.
 Ilus armas
 Ilus armas on mu pruut.

4. Küll elawate tähtega
 Ta nimi kirjutatud
 Mu südames — seal kustumata
 Ka surmani saab hoitud.
 Ilus armas
 Ilus armas on mu pruut.

5. Ei wõi ma iial ükski tund
 Ta'd meelest unustada;
 Mu süda õhtab: wõiksin ma
 Suud andes ümber wõtta.
 Plus armas
 Plus armas on mu pruut.

6. Kui eimest forda nägin tend,
 Siis tujus kohe süda
 Ja mõtlejin: Di ilus lind!
 Tõest, seda ma ei jäta.
 Plus armas
 Plus armas on mu pruut.

47. Kurblik neiu.

Nahwa mäng.

1. Olen kurblif neiu (peiu)
 Siin nüüd teie ees. ∴
2. Sest et minu kurbtus
 Ütlemata juur. ∴
3. Et mind maha jätnud
 On minu armuke. ∴
4. Kust pean nüüd teisi leidma,
 Kes mind armastaks? ∴
5. Kas ehk nende hulgast,
 Kes siin ringi sees? ∴

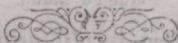
6. Tule ja minu kallis,
Ja mind armasta. ∴∴

7. Pandits siin jull' annan,
Oma sõrmuse. ∴∴

8. Selle armu täheks
Annad ja mull: kätt. ∴∴

9. Jäe siis Jumalaga
Sa minu kallite. ∴∴

Tähenduselt: Selle mängu juures käiwad meeste- ja naesterahwas läbisegameni üheteise käest kinni hoides ja laulwad seda laulu. Ringi keskel on üks meeste- ehk naesterahwas ja laulab ühes teistega kaasa. Nende sõnade juures: „Tule ja minu oma j. n. e.“ wõtab ta ühe mängija käest kinni; on ringi keskel seisja meesterahwas, siis wõtab ta ühe naesterahwa, on ta aga naesterahwas, siis jälle ühe meesterahwa ja annab temale oma sõrmuse, mis teine käeandmisega tänab; Jumalaga jätmise juures jätab endine ringi sees olija teisega Jumalaga ja läheb teiste jekka ringi hulka. Wõnda wõib see mäng nii kaua mängitud saada, kui mängijatel hinmu on.

48. Oh leinamist.

1. Oh leinamist ja kaebamist!
Mis üle mina kurdan?

2. Mu armuse on kadunud!
Seepärast mina leinan —

3. Sest tehke lahti wärawad,
Mind laske sisse sedamaid.

4. Et võiksin järel waadata,
Ehk on minu armas teiste seas.
5. Oh rõõmu! seal mu armuke,
Ma leian teda teiste seas.
6. „Nüüd anna kätt muull' armsaste
Ja kingi südant minule.“
7. See kullast sõrmus olgu sull
Nüüd armastuie pandiks mu'lt.
8. Oh tule nüüd kallis minuga,
Wõi tahad meest lohkuda.

49. Puhas süda.

1. **K**allis on üks puhas süda!
Tulgu rist ehk tulgu häda,
Iffa rõõmus,
Iffa rahu,
Kannab tema waitjeste.
2. Nii kui hallik selgest' jookseb,
Igal ajal läbi paistab,
Nõnda olgu
Meie elu
Selge, puhas, laitmata.

3. Mitmed tuuled, tormid tõuswad,
 Silmad jägedast' ehk nutwad:
 'Pole häda,
 Kui on jüda
 Puhas, küll kõik mööda läeb.

50. Armastuse tujul.

1. Tule, tule tuife,
 Kuffu minu kaendlasse,
 Rõõm sind täitku,
 Mulle näitku
 Sinu film end lahkeste!

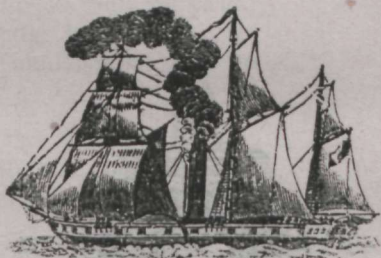
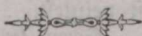
2. Rohkeste end rõõmustan,
 Kui sind iial näha saan,
 Sinu ligi,
 Tööd ja higi,
 Walu, waewa unustan.

3. Iga päew mu ihaldus
 Sinu järele on uus;
 Sind ma nõuan,
 Sulle jõuan,
 Sinu on mu armastus.

4. Sinust mõtleb minu meel,
Sulle laulab lustil keel,
Päewal, öödel,
Seisul, töödel,
On su pilt mu silma ees.

5. Kui siis mulle tuled ja,
Kaendlasje su võtan ma:
Oh ja wilu,
Seda ilu!
Siis mu õnn on otsata!

R. A. Hermann.

51. Gotamine mere pealt.

1. Meil jõuab laugelta,
Laia mere laugulta,
Paadifene rannale;
Jään ma peiu rinnale!

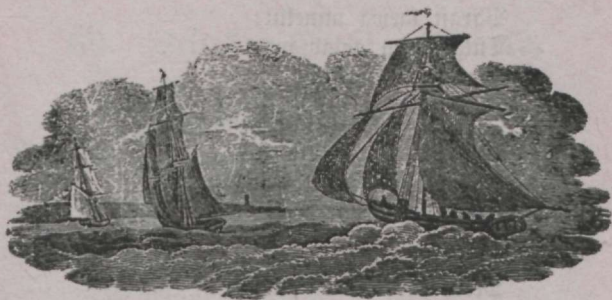
2. „Dot, oot, oot tütreke,
 „Homme saab su peiufene
 „Meie randa rändama,
 „Soomest kodu jõudema.“

3. Küll siis õhtas neiu rind,
 Waitseks jäi ka wette pind,
 Wood ja tuule haeledki —
 Peig -- ei tulnud — iialgi? —

4. Lae läfsin laewaga,
 Mattis merde magama;
 Liiva jängi puhkama,
 Minu kallist peiufest.

Soome keele järele J. K.

52. Julge laewa kipur.

1. Kaugel põhja Kuura rannal
Mõllas tuule vägewus;
Julge kipur laewa lael
Walmistas end mere teel.

2. Kuu-rikka Rootsi maale,
Läheb sõit neil nobeste;
Mufaste Inglis-maale
Puhub tuul neid rutuste.

3. Ruttu mehed — käsib kipur:
Purjudesse puhub tuul.
Onne tee peal! hüüab tütar
Kaldalt, armastuse suul!

4. Kipur hüüab: anker tõuseb,
Läbi laente lendab laew,
Kaub waatajate silmist,
Ilma aegu nende waew.

5. Nõnda lähab aasta mööda
 Pärast laewa minekut:
 Tütar kodu ootab oma
 Isa taga' tulikut.

6. Põhja Kuura ranna ligi
 Puhkab isa wiimist und,
 Kui ta Riia-label pööris
 Ümber, eest-mäe Toomasnes.

7. Seal on tema laewamehed
 Mere põhjas puhkamas,
 Kes ka nii kui nende fipar
 Üksford foju tulewad.

53. Laulge Gesti neiudese.

1. Oh laulge Gesti neiudel'
 Ja neile auu andke,
 Meid kiitku, peiud, teie keel
 Ja südames neid kandke.
 Gesti neiud, Gesti neiud õitj'gu, elagu!

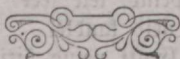
2. Meed õrnad taewa õilmed on
 Siin tühjas eluwaewas,
 Ra nendelt tuleb meie õnn,
 Meid andis meile taewas.
 Gesti neiud, Gesti neiud õitj'gu, elagu!

3. Meid armsaks, kalliks pidada,
 Teeb auu noorte meestel',
 Sest laulge kandli mänguga
 Meil', kena Gewa lastel':
 Gesti neiud, Gesti neiud õitj'gu, elagu!

4. Meil siinijilmad säravad
 Täis armastuse tulest
 Ja nende palged punawad,
 Kui päike tõuseb unest.
 Gesti neiud, Gesti neiud õitj'gu, elagu!

5. M'ad rõõmu pärjad palmivad,
 Kui neil on muret, kurbtust,
 Ja pärja sisse sõlmivad
 Nad armastust ja truudust.
 Gesti neiud, Gesti neiud õitj'gu, elagu!

6. Seepärast meie tohus on
 Meid kätte peal siin kanda,
 Meist tuleb meile elu õnn,
 Meid wiivad rahu-randa.
 Gesti neiud, Gesti neiud õitj'gu, elagu!

54. Armastajate lahkumine.

1. Nõrd sõitsid wälja kolm ratsa sõameest,
 Moor neiuke waatis neid tuast afna eest.
 Adee! *)

Ja kui ma pean just lahkuma,
 Siis oma kuld sõrmust mull' anna ja.
 Adee! adee! adee!
 Miks lahkudes furwaks ei jae!

2. Surm ükfi ilmas teeb lahutust,
 Et otsas on noore neiu rõõm ja lust,
 Adee!

Ta sagedast' lahutab meest ja naist,
 Et kumbgi enam näe teine teist,
 Adee! adee! adee!
 Miks lahkudes furwaks ei jae!

*) „Adee“ on „Jumalaga“ ehk „head elu“.

Skord söitsid wälja j. n. e.

3. Surm wanemate käest wõtab last,
 Mill' kätte saan oma neiukest wast?

Adee!

Täna oleks parem, kui et homseks jäeks,
 See meile mõlemil' rõõmu tõest teeks!

Adee! adee! adee!

Miks lahkudes kurwaks ei jae!

55. Kes wiib?

1. Kes wiib mind sinna maale,
 Oh neiu üttele ja?

Kus ma ju rinna na'ale

Wõiks waikselt wiibida?

2. Oh kaugetale ära

See Eeden minuist jäeb,

Ma näen ta hiilgust, jära,

Ja jüda kurwaks lä'eb. —

56. Mõisnik ja lambrine.

1. Seal sõitis mõisnik ratsutes
Ja nägi lambrist oma ees.
Wallerii, walleraa, wallerii, walleraa,
Ja nägi lambrist oma ees.
2. Seal mõisnik wõtis kübara peast
Ja ilusat neidu teretas.
Wallerii j. n. e.
3. „Oh pange kübara pähe t'e,
Ma olen üks waene lambrine!“
Wallerii j. n. e.
4. „„Kui oled sa waene lambrine,
Ei käiks sa siidis, jammetis!““
Wallerii j. n. e.
5. „Mis puutub see siis teiesse,
Kui isa mull seda maksta wõib!“
Wallerii j. n. e.
6. „„Mind tüdruk ära wihasta,
Eht torni sind lasen panna ma!““
Wallerii j. n. e.
7. „Oh andke armu mulle jaks,
Ma mitu tuhat rubla kingin teil!“
Wallerii j. n. e.
8. „„Ei sinu raha taha ma,
Sa wangi aga pead minema!““
Wallerii j. n. e.

9. „Ma palun, jätke elu mull',
Ma annan omad lambad fõid!“
Wallerii j. n. e.

10. „„Kui oma lambad annad mull',
Siis poja aga annan meheks jull'!“
Wallerii j. n. e.

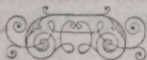
11. „Ei sinu poega taha ma,
Ta rumal on, et teadke jüis!“
Wallerii j. n. e.

12. „„Ei taha mu poega meheks ja,
Siis otji aga, kust jaad parema!““
Wallerii j. n. e.

13. Ja et see mäng lääb lõpule,
Siis andkem lahkumijeks fätt!“
Walleri j. n. e.

14. Ja seadkem seda ringisse,
Kes on jüin nende kohased!
Wallerii j. n. e.

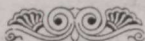
Rahwa ringmäng.

57. Karjaste rõõm.

Kell' on nii lahke rõõmus meel,
 Kui waga karjastel?
 Kell on nii hele, selge hääl,
 Kui karja-sarwedel?
 Kui linnud laulwad puude peal,
 Nii meie puude all,
 Siis lust on kuulda kõifidel,
 Kes käiwad karjas maal.

J. W. J.

58. Sündimise päewa õnnesoowimiseks.

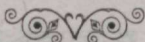
Tere nüüd, ja kallis päew,
 Sind on Jumal jälle annud!
 Ta on armust kannatanud
 Ja weel elu pikendan'd.
 ∴ Tere ja, oh kallis päew! ∴

59. Rohu peal.

Siis istume rohu peal,
 Lillekroon peas;
 Jah, lillekroon peas!
 Siin wõtkem ka laulda,
 Runni ju kuu paistab seal tähtede seas.

Koor: Siin wõtkem ka laulda,
 Runni ju kuu paistab seal tähtede seas. ∴∴

60. Noore elu-rõõm.

1. Kui oled noor, siis rõõmusta ja laula,
 Küll wanaduses kurwaks saad;
 Kui weri külm ja jalg ei taha käija,
 Siis kurwi päiwi küllalt näed.

Koor: ∴∴ Ole nüüd rõõmus, et noorus weel käe,
 Ei pärast rõõmu su film palju näe. ∴∴

2. On terwis käe, kõht täis ja riite ümber,
 Miks pead norgus olema?
 Sa ole peremees ehk teise teener,
 Kui teed mis kohus — rõõmusta!

Koor: Ole nüüd rõõmus, et noorus weel käe;
 Ei pärast rõõmu su film palju näe. ∴∴

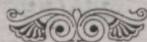
3. Mii kaua, kui sull' Jumal elu annab,
Siis omast elust rõõmusta;
Kui tuleb surm ja külma hauda kannab,
Siis on sull' aega magada.

Koor: ∴ Ole nüüd rõõmus, et noorus veel kae,
Ei pärast rõõmu ju film palju näe. ∴

4. Ja näed ja mõnda Jumalaga jätwad,
Kui surma laulu lauldakse;
Siis tea sa: ka sinu päewad lõpwad,
Ja wiimaks kõiki fantakse.

Koor: Elu on iürife, lõpeb ka pea,
Ela siin wagasta, siis surm on hea. ∴

J. W. J.

61. Pefis noormees.

1. Mets kohiseb ja pilwed jookswad ruttu,
Üks neitsit istub jõe kalda peal,
Ei kuule laened tema kaeb'jad nuttu,
Ta istub süda öösel üksi seal.

2. Mis on see häda, mis ta jüdannt waewab?
Ja t'ale nõnda palju kurbtust teeb?
Et käsfi ringutes ta seda kaebab,
Ja lõhkedes ta süda rindus lööb.

3. Ta hüüab meele ärasheitmisega,
Et metsast kõlab tagasi ta häel:
„Mis on need lilled oma õiedega,
„Mis on mull' armas weel siin ilma peal.

4. „Mu kõige kallim jelle hädaorus,
 „Mu armas peig' on mahajätnud mind,
 „Kus on mu neitsi auu ja kõik mu lootus,
 „Mis on see palk, et armastasin sind?“

5. Ta taewa karwa filmist lõpematta
 Nüüd wool'wad walusalt küll pisarad;
 N'ad ait'wad tema walu fergitada,
 Ja on kui roosil kaste ülewelt.

6. Sest nimeta, mis kastab eluweega
 Üht jüdanit peale kadunt armastust?
 Ja täidab teda uue lootusega,
 Et rõõmu laulud helisewad suust.

7. Et pisarad küll mööda palgeid jookswad,
 Ei too n'ad tagasi sull' armastust,
 Ja jüski tema walu kaebtus jäewad
 Sull' troostiks, mälestuseks igawest.

62. Sõrmus.

1. Seal kus laene igaweste
 Rohab rannal rahuta,
 Ja kuwalge tasafeste
 Dösel paistab üle maa,
 Seal kus roosi põesa wilus
 Laifalt puhkab Türklane,
 Mõianeitji noor ja ilus,
 Andis mulle sõrmukje.

2. „Wõta,“ ütles juud mull' andes,
 Kaunis armas peiuke,
 Seda armumärki kandes,
 Saad ja juure wõimuse.
 Ei küll pitka noorust maitse
 Sina jelle wõimu jeeft,
 Ei ta igawest sind kaitse
 Kurbtuse ja mure eest.

3. Wara, rikkust ta ei anna,
 Auu ei kuuljat nime ka,
 Läbi laen'te sind ei fanna,
 Sõas sind ei kaitse ta.
 Ta ei anna julle wõitu,
 Kui sind piirab waenlane,
 Ta ei patu julle sõitu,
 Külmast põhjast lõunale.

4. Aga kui lord furjal tunnil
 Betab film sind himuga,

Annab kavaluse junnil
 Meiu suud sull' armuta.
 Kui sind mõtlemata sammul
 Himu petab truudusest,
 Siis mu sõrmus imerammul
 Peastab sind ta võrkudest. B—r.

63. Tiiu.

1. Tiiu tasane ja helde
 Oli armas minule:
 Pea õitses, pea närtsis
 Ditses närtsis surmale.
2. Mõnda ruttab rõõm jiin ilmas
 Üirisele eluga:
 Täna paistab päew meil' selgest,
 Homme pilved kattavad.
3. Kerge muld nüüd katku finni
 Minu kallist armukest;
 Lilled õitsku hana peale,
 Ööpik laulgu haledast.

4. Aga Tiiu õitjeb jälle
 Suure Jsa aja sees;
 Jõua aeg ja wii meid sinna,
 Kus meid surm ei lahuta.

64. Wang.

1. Ma istun wangihoone sees,
 Kus igawus mu seltsimees
 Ja mustad tressid afna ees,
 Et 'pole rõõmu elades.

2. Kui wahest ärdast nutan teal,
 Siis tuleb meele pruudi heal,
 Kui mäng'sime seal rohu peal,
 Kus lille-põesjad fiin ja seal.

3. Ja armsad linnud fiin ja seal
 Mei' rõõmuks laulsid puude peal,
 See seisab meeles lõpmata,
 Mis ei wõi iial unusta.

4. Siis jündis mull' see õnnetus,
 Kus sees mind tapab igawus;
 Siis müristas ja wälku löi —
 See tähendades furja tõi.

5. Nii rutust rõõm sai lõpetud,
 M'e teine teisest lahutud,
 Kus jäend kõik end'ne armastus?
 Mis finni kattis furwastus?

6. Oh mina waene wilets hing!
 Mull' osaks on nüüd nut ja wing;
 Üks häda tuleb teise peal',
 Kõik ärafannatama pean.

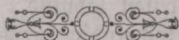
7. Oh minu armas pruudike!
 Sa nutad wist ka alati,
 Ja ohkad raskes kurbtuses,
 Et ma nii raske häda sees.

8. Ei wõi jull olla teine waim
 Wist oled nii, kui närtsin'd taim,
 Sind wõtku Jumal trööstida
 Seal kaugel oma armuga.

9. Mu süda on nii tuimaks läind,
 Mis walu kurbtus mulle teind;
 Ei mõista seda ütelda
 Mis waewalt märkan mõtelda.

10. Need rasked rauast ahelad,
 Mind ööd ja päewad waewawad,
 Ja süski loodab minu meel,
 Et Jumal mind siit peastab weel.

11. Kui saab mu asi seletud,
Ma saan wist õigeks mõistetud;
Nii kaua katsun kannata,
Kui Jumal wõtab aidata.

65. Männa puu.

1. Oh männa puu, ::
Kui truud on ju lehed!
Si suwel ükji halja ja
Waid talwel külmal ajal ka.
Oh männa puu ::
Kui truud on ju lehed!

2. Oh neitsike ::
Sa oled kawal, petis!
Sa mulle truust wandusid,
Ja pärast selga pöörasid.
Oh neitsike ::
Sa oled kawal petis;

3. Oh ööpik ja ::
Sa teed ka neitsi kombel;
Sa senni kaua laulad weel
Kui ilu kadund lähed teel.
Oh ööpik ja ::
Sa teed ka neitsi kombel!

• Wennad, olgem röömsad nüüd!

• 卷之三 雜記

4. Oh jõe! ::
 Sa oled ka nii petis;
 Sa jooksed üksi kewadel,
 Jääd pärast poole kuiwaks juul.
 Oh jõe! ::
 Sa oled ka nii petis!

66. Wennad, olgem rõõmsad.

1. Wennad olgem rõõmsad nüüd,
 Kewade weel festab;
 Kui ford talwe lume-rüüd
 Kõiti maad ju katab,
 Siis on möödas ilu läit
 Kewadine rõõmu päit', —
 Kiski 'pole enam.

2. Kus on, kes võib ütelda,
 Kes siit ilmast läinud?
 Kes küll noored, priskeid ka,
 Kus n'ad nüüd on saanud?
 Muld neid kinni ladunud
 Ja n'ad ilmast kadunud, —
 Surma riiki läinud.

3. Meie elu rutuga
 Pennates lä'eb mööda;
 Kas meil rist ehk häda ka,
 Aeg lä'eb siiski pea.

Kas siin üksteist näeme veel,
 Wõi ehk käime wiimsel teel?
 Kes wõib see peal kosta?

4. Kes wõib meie wanemilt
 Hauast teadust nõuda;
 N'ad on ammu põrmuks läind,
 Ei wõi meile võlda,
 Kas ehk kauem elame,
 Kas ehk täna lahkume?
 Wõi ehk nüüdsel tunnil?

67. Saja, lumekke!

1. Oh saja lumekke!
 Ja hauda fiilmaks tee,
 Et põlend süda teal
 Saaks jahutamist seal.

2. Kui haudas olen ma
 Siis lumi ikka sa'a,
 Et saaksin peidetud,
 Kui olen unustud.

3. Ei ole ema häelt
 Mull kuulda hana pealt;
 Ei küsji isa ka,
 Kus olen jäenud ma.

4. Ei jenna õe tee
 Küll leinades ei wii,
 Ei wenna õhkamist
 Seal 'pole kuulda wist.

5. Mu hana kalda peal
 Ei nähta sõbra teal:
 Ei kingi mulle n'ad
 Üht' leina pisarad.

6. Ja see, kes oli mull'
 Veel kallim, kui kõik kuld,
 Siit külmalt mööda lä'eb
 Ja teisel armjaks jääb.

7. Siis saja lumefe,
 Ja hauda külmaks tee; —
 Et närtsind süda küll
 Ei uuest põtsjaks mull!

68. Aidamehe tütar.

Üks ilus mõis on Gestimaal,
 Ja juure jõe kalda peal.
 Seal elas aida papake,
 Sell oli ilus tiidreke,
 Kes jeda tahab kosida,
 See peab rikas olema,
 Ja isi istku siidi sees
 Ja täkud sõitku tõlla ees.

Seal juhtus ühe korraga,
 Et kingsep lontis kõrwaga,
 See tahtis preilit kojida!
 Ta ütleb: „tere preilike!
 Kas lubad tulla minuule?“
 Siis preili wastas wihaga:
 „Miks tuled ja mind pilkama?
 See tüdruk, minu teenija
 Wõid sina endal kojida,
 Noort kindrali ma armastan,
 Ta üle ennast rõõmustan.“

Seletujeks: Mängijad käiwad ringi, kumma „aida papa“
 omu tüdregaga ringi kestel istuwad. Kingsep seisab wäljaspool
 ringi ja astub nende sõnade juures ringisje: „Seal juhtus
 ühe korraga“ ja pakub „aida papa“ tütrele lät; kumma see teda
 enesest põlgtusega eemale lihtab ja nende juures: „Noort kind-
 rali ma armastan“ j. n. e. wdtab ühe meesterahwa ringisje,
 praegune kingsep oma emandaga jäeb aida papaks, kumma ringi-
 sees olem walitud noor kindral kingsepaks saab ja mäng nõnda
 wana wiisi edasi läheb.

69. Talumees.

Rahwa ringmäng jakska keele järele.

1. Siin istub talumees
 Müüd fena ringi sees,
 Ta on üks ilus fena mees,
 Siin juure ringi sees.
 Hurraa, ta elagu!

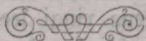
2. Ta tõuseb tooli pealt
 Ja astub välja reast,
 Seft ütsit elu ilma peal
 On talu mehel kurblik teal.
 Hurraa, see kadugu!

3. Ma teie seltsi seast
 Küll räägin väga heast.
 Üht fena neiu ehitud,
 Kes minu südant pärinud,
 Hurraa, ta elagu!

4. Müüd lahti tehke tee,
 Ma astun ringisje,
 Ja otšin oma armukest,
 Kes ära kaduud mu käest,
 Hurraa, ta elagu!

5. Oh tere kallite,
 Sind leidjin ülesje,
 Siin annan fät jull kõwaste
 Ja juud nii väga armsaste,
 Hurraa, ta elagu!

6. Müüd tule seltsi seast
 Ja sei ja ringis heast,
 Ja ole tubli talu mees,
 Kell Eesti veri soonte sees.
 Hurraa, ta elagu!

70. Talupoeg.

Eesti ringmäng rahwa suust.

Ma ruttan rõõmsalt põllule,
 Siin aga mängu ringisse,
 Ma laulan lahkeid laulusid
 Ja waatan kena neiuisid. —
 Ma tahan olla peiuke,
 Kus on minu armas neiuke?
 Ma waatan, waatan, otjin heast!
 Waat siit ma leian oma seast,
 See on nüüd minu ormuke,
 Ja kallikene kaasake.
 Ei taha ma nüüd wiibida,
 Waid tahan ära reisida. —
 Sest olge head ja astuge
 M'e asemele ringisse. —

71. Wares.

Wares waga linnufene,
 Lendas linna uulitsjale,
 Sealt tema lendas katusjale,
 Tõi aga sõja sõnimeida:
 Ketras, ketras, kelle ratas?
 Wanamoori wotki ratas,
 Willad wakkas, takud lakkas,
 Kotti kangas kute nokas.

Seletusjeks: Selle ringmängus seisab keegi ringi keskel, kumma teised ringi käies laulawad. Sõnade juures: „Ketras, ketras, kelle rattas“ j. n. e. hakkawad mängijad üksteisest segamini käima. — Sõnade juures: „Koti kangas kute nokas“ hakkawad mängijad üksteise ümber paari wiisi kinni, kes aga ükshiuks jaeb, peab ringi sisse astuma ja sedawiisi lähed mäng wana wiisi edasi.

72. Adamal oli seitse poega.

Adamal oli seitse poega,
 Seitse poega Adamal,
 Ei n'ad jõbnud, ei nad joonud;
 Ei n'ad mõistnud armasta.
 Nemad elasiwad ühes
 Ja siis tegiwad kõik nii. —

Viimase laulu sõnade juures teeb ringi keskel olija teistele ühe hästi kentsjaka wiguri ette, mis aga kõik teised kaas mängi-

jad järele peavad tegema. Kes aga mitte järele teha ei saa, ehk ta järele teha ei taha, see läheb ringi sisse ja mäng läheb jälle edasi.

73. Daese tütarlapse kurbtus.

1. Oh mina põlgtud laps,
Mull pole emat teps,
:: Kes mind siin rõõmustaks
Sest kurwaks saan! ::

2. Peigmeest ei ole mull,
Et võitsin rääki fell,
:: Kui suur mu kurbtus on,
Oh mis ma teen! ::

3. Ma waene üksik lind!
 Ei keegi koofi mind.

:: Kus on mu armuke
 Kell annaks juud? ::

4. Küll mittu tütarlast
 On pruudiks saanud wist —

:: Mind 'pole keegi näind:
 Sest nutan ma! ::

5. Kui teistel pulmad on,
 Siis kadund minu õnn:

:: Sest tunnen haledust,
 Kes mind siin näeb! ::

6. Ma rõõmu tunneks küll,
 Kui ükski oleks mull.

:: Kes mind ka armastaks! ::
 Meelt lahutaks; ::

7. Ei ilus ole ma,
 Ja rahast waene ka,

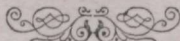
:: Ming ijat 'pole mull,
 Sest õhkan ma! ::

8. Mind wihtab igamees,
 Et olen tiilik ees; —

:: Surm ka mind anustand,
 Oh kus ma jäen! ::

9. Muud rõõmu tunne ma,
 Kui haudas hingada;

:: Sest siin ei tunta mind,
 Ma põlgtud laps! ::

74. Ööpiku wdi künnilinnu laul.

Tüdruf, tüdruf!

Laiß, laiß!

Too piits, too piits!

Tjähh, tjähh, tjähh,

Plaks, plaks.

Dö piff!

* * *

*

Riri kiiit, riri kiiit,

Waole, waole!

Laiß, laiß!

Tüdruf, tüdruf,

Too piits, too piits!

Plaks, plaks.

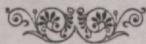
75. Pääsukese laul.

Midli Madli,
 Kudli Kadli,
 Kudusin kangast,
 Tegin riiet,
 Väksin metsa kännu otsa,
 Tõmmašin lõhki
 Sirts srrrr!

*

*

Kirjasin, korjasin,
 Kirjasin, korjasin,
 Kirjasin korjasin willu.
 Tegin sulasele kindad,
 Sulane läks kaewule wet: wälja wõtma,
 Tegi lõhki: srrrr!

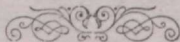
76. Mu isamaa, mu õnn ja rõõm.

1. Mu isamaa, mu õnn ja rõõm,
 Kui kaunis oled sa!
 Ei leia mina iial teal
 See suure laia ilma peal,
 Mis mull nii armas oleks sa,
 Kui sa, mu isamaa!

2. Sa oled mind ju sünnitand
 Ja üles kasvatand;
 Sind tänan mina alati
 Ja jäen sull truult surmani!
 Mull kõigearmsam oled sa,
 Mu kallid isamaa!

3. Su üle Jumal walwagu,
 Mu armas isamaa!
 Ta olgu sinu kaitseja
 Ta võtku rohkest õnnista,
 Mis iial ette võtad sa,
 Mu kallid isamaa!

J. W. J.

77. Ära unusta mind, lill.

1. Üht lille Looja ldi maailma,
 Üht lille lahtet ilusat.
 Kui päew ta paistab sinu silma
 Ja rõõmu t'ast ja maitsma saad.

2. Ta vilmitjemas põeja wilus
 Ta haljal aajal, nurme peal;
 Ta kaunistamas orgu ilus
 Ja kenaduseks põllul seal.

3. Ta ülem warandus on peiul,
 Kui mälestuseks anta tad;
 Ta armjani armupant on neiul,
 Kell' arm on wditnud põues maad.

4. Ei nimeta küll ükski huule
 T'ad ilma armu juunita.
 Ta nini on mu kallis, kuule;
 Oh ära mind ja unusta!

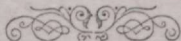

78. Gindanisale.

1. Kus kallim koht kui Gindanisa?
 Kus püham mälestuse paif?
 Siin hingab Kalewite isa
 Ju aasta sadad rahun, wait,
 Seal ema Linda leina walus
 On järwe jätnud murule
 Ja selles kuninglikus talus
 Meil kaswis Kalew ülesse.

2. Mull tihti rääkis isa pere,
 Kui alles hällis tiitusin,
 Et üle maa ja üle mere
 On Tall'na üksi „neitsi linn.“
 N'ad teadsid pikka juttu westa,
 Kuis teda piirtud asjata
 Ja et ta igaweste kesta,
 Kui kestab ilm ja ilmamaa.

3. Kuis on jeal kuuldas paifas lugu
 Nüüd Taara töö ja waimuga?
 Kas mäletab weel Gesti sugu,
 Et pühas paifas rändab ta?
 Et tema tõstab oma kanda
 Weel Kalewite rinna peal
 Ja et wõib tema mereranda
 Pea eluks tõusta taadi häel?

79. Ma olen mõnda näinud.

1. Ma olen mõnda näinud
 Siin kalli ilma peal,
 Küll mure tee peal käinud,
 Ei leidnud armu teal.
 Kui ööse walguist mattis
 Ja pimedus kõik kattis,
 Siis nuttes walwajind,
 Ja walw'des õhtasin.

2. Mind wihtab õnn ja sõdrus,
 Mind pettis armastus:
 Mull' paistis nende nõdrus
 Ja nende kawalus;
 Aeg jõudis lendes mööda.
 Ja minu pehme süda
 Sai murest piinatud,
 Silm weega täidetud,

3. Oh et mull' loodi süda,
 Mis ifka armuga
 Mu ligemise häda
 Kui oma tundis ka.
 Küll omast kurwastusest
 Ja wõerast äpardusest
 Sai süda piinatud,
 Silm weega täidetud!

4. Küll lahtub pea minust
 Kõik waew ja furwastus,
 Ma loodan seda sinust,
 Oh jurm, mu rõõmustus!
 Sa peastad elu waewast,
 Ja Jumal waatab taewast.
 Kui haudas hingam ma,
 Mu peale armuga.

5. Mu hing, siis wõta loota,
 Et taewa elu sees,
 Kus waew su peal' ei oota,
 Sa leiad rõõmu ees!
 Seal lõpeb kõik mu häda,
 Sest mina jätan seda,
 Kui langen mullasje,
 Siis seja järele.

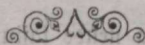
8.0 Kui päestetud on isamaa.

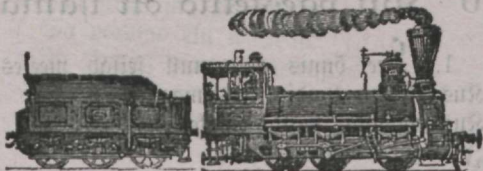
1. See õnnis aeg mull seisab meeles,
 Kus rõõmu tundis Gesti maa;
 Kus rõõmsast lauldi emakeeles
 Ja õnnes võidi hõisata.
 Küll kaua meie wanemad
 Meid õntsaid aegu tundsiwad.

2. Sest õnneest praegust julab jüda,
 Suu laulub sellest armsast a'alt;
 Seal tuleb mu meele, keda
 M'ad hävitasiwad isamaalt!
 Sest tilhi nutu pisarad,
 Müüd muru pinda kastawad!

3. Ei enne Gesti poega jüda.
 Saa laulda rõõmsast, lustiga,
 Kui kustund hinge waew ja häda,
 Kui päestetud on isamaa!
 Tee tööd ja kindla waimuga,
 Et võiksid kord ka hõisata! —

J. J.

81. Gesti-mehe reisi laul.

1. Mu armas Gesti isamaa!
Sind olen vaatmas käinud,
S'ust tahan kõigil kuuluta,
Mis olen kuulnud, näinud. —

Koor: See oli väga õige
Väga õige ;: mis ja tein'd
Oh räägi nüüd üles, kus oled käin'd.

2. Ma käisin esmalt Tallinnas,
Kus Gestirahwa peja;
Siin selge keel mull kuulutas,
Et on nüüd rahu ajad.

Koor: See oli väga õige j. n. e.

3. Ka nende käsin elu wiis
On armas kuulda, näha,
Kui rahvas juba nõnda, siis
Ka head võivad teha.

4. Siin kõrvas kuulsin Haapsalud
Kus palju saksu käinud
Kes iga aasta paari kuud
Seal meres terwist ots'wad.

5. Müüd läksin auuru-laewa peal',
Et Peeterburki jõuda,
Ja sõitsin lahkest mere teel,
Ei olnud tarwis jõuda.

6. Kui *) Kroonlinnast sain läbi ma,
Siis hiilg'wad tornid paistsid
Mis särasid kõit fullaga,
Et filmad ära kust'sid.

7. Kui Peeterburki jõudsin ma,
Siis sain ka wäga rõõmsaks;
Kui linna nägin iluga,
Mis jäi mull' paistes armsaks.

8. Izaaki kirik walmis nüüd,
Mis kaua aegu tehtud;
Kell palju ilu, wara, hüüd,
Mis milljunid on maksnud.

9. Ka suurte meeste kujud seal
On kiwist, malmist tehtud,
Ka Keiser Peeter (I.) kiwi peal
Saab kõigist suureks hüütud.

*) Kroonlinn on Kronstätt.

10. Ka raud=teel lendab amurutõld
 Müüd Tall'na Tartu wahet,
 Ja Meewa jõe peal rauast sild,
 Kes kannab mitu tuhat.

11. Kes jõuab kõiki kuuluta,
 Mis filmad siin on näinud.
 See annab järel mõtelda,
 Mis raha, tarkus teinud.

12. Üks asi aga puudus weel,
 Mis mulle tüli tegi:
 Sest raha lõppes otša seal,
 Ei tulnud lisa ligi.

13 Ma pidin wiimaks lahkuma,
 Kõik toredus jäi maha,
 Saaks Narwa poole murada
 Et oma rahwast näha.

14. Kui wäikest Narwa waadata,
 T'ast 'pole palju fiita!
 Suurt wabrikust siin nägin ma,
 See wõttis aega wiita.

15. Kui Tartu poole tõt'sin ma,
 Siis Beipse järwe nägin
 Ei filmad üle ulata
 Seal tutwa wene piirin'.

16. Kui Tartu linna jõudsin ma,
 Siis waatsin kiwi silda,
 Jõest üle läfsin paadiga
 Ja nägin rauast laewa.

17. Müüd tahtsin minna Wõrula
 Ka weifest linna waatma,
 Ja laia fuue meestele.
 Ka ennaft üksford näitma.

18. Siit sõitsin ka weel Willandi
 Kus wili, linad, uhked,
 Ka kauplejad on alati
 Siin lõbujad ja lahked

19. Sealt rändasin ma Põltsama,
 Kus laulu helin kõlas;
 Sealt 'põlnud kaugel Järwamaa,
 Kus wili põllul mühas.

20. Kui Wändra ligi jõudsin ma,
 Siis kuulsin ime lugu.
 Et kuulsad metsad, karud ka,
 Neid olla aga sugu.

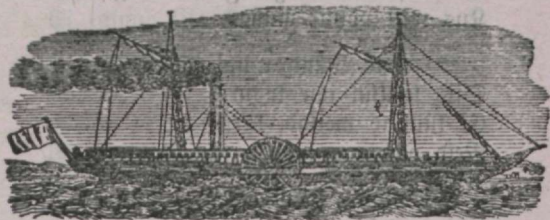
21. Müüd Lääne=maale tahtsin ka
 Üht weifest reisi teha,
 Ja tuln wiimaks Pihula,
 Kus mustlasi sain näha. —

22. Sealt Wirtsu wäin ja Muhu=saar
 Ei olnud liiga kaugel,
 Ming Kuresaare ranna äär
 Seal annab toidust mitmel.

23. Siin wili kaswab waewalift
 Ehk hobused neil tenad,
 Siit tõt'sin Pärnu nobedast
 Ja jätšin saare wennad.

24. Kus laulu=šõbrad lauluga
 Mind lahkest teretašid,
 Ning mängu=wennad rõõmuga
 Mind wäga rõõmustašid.

25. Ma tahaks kord weel reijida
 Et Riia linna näha
 Aeg kasiin, raha wähe ka
 Sešt jätan seda puhku.

82. Valge lill ja neiuke.

1. Valge lille, õitjed üffi,
 Hingad rõõmus, rahus ja.
 Kikujatelt mehe uuldelt,
 Puutumata, sa ja ma.

2. Valge lille, kuis ja naerul,
 Päikse paistel, aru-teel.
 Lille las' mind suud sull anda!
 Uuled on mull puhtad weel.

3. Lille ei sind musutada,
 Enam tohi, — märk mu suul!
 Küüsid ja, kes seda tegi?
 Utlen: võera mehe uul!

4. Ah ei ka mu rinna ligi,
 Lill, ei wõi sa puhata!
 Peiu, nagu kõik mult võtnud,
 Wiinud rõõmu, rahu ka! —

Mia Holmi järele — iis —

83. Järwe kaldal.

1. Neiu istub järwe kaldal,
 Waatab wete peeglisje,
 Seal üks hõbedane ilu.
 Meelitawat ta mängile.

2. Laene murrab praegu maha
 Weji-lille waatja ees,
 Neiu mõtleb, et ta nõnda,
 Murretakš t'ad elu sees.

3. Sest ta hüüab: jõua, jõua,
 Peiute mu järele,
 Hiljemini kaun ära
 Laia elu laenessje!

84. Süita nutt.

1. Miks usald'in su õrna pilku,
 Miks waatsin sinu silmisje?
 Müüd minu süda, sulaks ära,
 Siin nuttes pijaratesje! —

2. Ja süiski jeda süita nuttu,
 Ma nutaks iga õbtu a'al,
 Siis armas mälestus, mu meeles,
 Mu kallimast kes kaugel maal.

Stille Gärten

1. Die Gärten sind in der Regel
für den Gartenbau bestimmt
und sind in der Regel
für den Gartenbau bestimmt

2. Die Gärten sind in der Regel
für den Gartenbau bestimmt
und sind in der Regel
für den Gartenbau bestimmt

Laulude juhataja.

	Lehekülg
Andreas Hooser.	49
Madamal oli seitse poega.	103
Gesilane olen ja Gesilasets jäen.	16
Ei tea mis tähendab see.	51
Jäe Jumalaga isamaa	9
Isamaa hiilganwa pinalla p.	15
Mes aias.	42
Noju tahaksin ma jälle	10
Nui kurb ja kole waata.	53
Nord läksid kolm selli üle Liina jõe	60
Nord istus jõe kalda peal	52
Nuis käib sull kuldne päite	6
Nui Kungla rahwas kuldsest a'al	19
Nui inimene tuleb ilmale	23
Nas tunnend maad, mis Peipsi rannalt	30
Nui wõiksin omad kuldseid laulusid	57
Nui waiksel õhtu aeal	58
Nuld ojake orul, kas wulised weel'.	11
Nus kallim loht kui Lindanisa	110
Nallis on üks puhas jüda	73
Naugel põhja Kuura rannal	77
Nord sõitsid wälja kolm ratsa sõameest	80
Nell on nii lahke rõõmus meel	86
Nui oled noor, siis rõõmusta ja laula	87

Kes wiib mind jenna maale	83
Peidis nõmmelt poisike	17
Ma lahtun sinust ära	6
Weil aia-äärne tänawas.	3
Mu jüda on raske ja turs mu meel	12
Mis teen ma waene mees	32
Ma laulan ihte laulu. (Wäite mees).	35
Minu kallis oma keel.	36
Mull mõttes on üks ainuke	37
Mu meeles seisab alati	38
Me pruudi pärga punume	41
Mu pruut on kena aja sees	42
Ma saeweskis täna	46
Mu pruudike istub seal tamme puu all	54
Ma nõuan omal pruuti	63
Ma olen tarf klaas wabritant	64
Mis ihe noore peiule	70
Ma ruttan rõõmiast põllule	102
Mu isamaa, mu õnn ja rõõm	108
Ma olen mõnda näinud	111
Mu armas Eesti isamaa	114
Weil jõuab kaugele	75
Mets kohiseb ja pilwed jookswad ruttu	88
Ma istun wangi hoone sees	92
Mis usaldin su õrna pilku	121
Müüd selle koha jätan ma	13
Müüd ühes, Wene alamad	27
Meiu istub järwe kaldal	120
Müüd Jumalaga jätmiseks weel wõta	13
Oh mina waene wõderal maal	39

Olen kurblik neiu (p iu)	71
Dh leinamist	72
Dh mina põlgtud laps.	104
Dh laulge Eesti neiu del	79
Dh mäna puu	94
Dh saja lumeke	98
Põhjama pime kuningas	20
Päewa toit	24
Pääfuteje laul	107
Mohu aedas, puude wilus	59
Eiida tufsub, tufs	39
Eee õnnis aeg mull seijab meeles.	113
Seal sõditis mõisnik ratsutes	84
Sind hoidku Jumal armuke	45
Siin istub talu mees	101
Siin istume rohu peal	87
Seal kus laene igaweste	90
Tule, tule tuike.	74
Tere nüüd saa kallis päew	86
Tiu tasane ja helde	91
Wäite postimees	33
Wares waga linnufene	103
Walge lille, ditied iitfi	119
Wennad olgem rõõmsjad nüüd	97
Wõpiku laul	106
Üks igatjus mind jagest' waewab	5
Üks kuninga tiitar.	66
Üks ilus mõis on Eestimaa!	99
Üht lille Looja Idu maailma	109
Üks Wenemaa husar	28

